

Pribetský Spravodaj

Perbetei Hírmondó

Slávnostné vydanie

Vážení spoluobčania!

Rok 2012 sa zapíše do kroniky našej obce ako jubilejný rok. Sedemsto rokov tomu, že v historických písomnostiach sa prvýkrát objavil názov osady Pribeta. Usilovnosť a viazanosť k úrodnej pôde tu žijúcich ľudí viedlo k tomu, že sa počas stáročí Pribeta vyvinula na veľkú obec. Jej meno rozniesli vo svete známe historické osobnosti, panovníci, známi ľudia so širokými vedomosťami a pričínili sa o to, aby sa meno Pribety zachovalo.

V znamení sedemstého výročia mienilo obecné zastupiteľstvo s úctou spomínať na našich predkov, mobilizovať obyvateľov a organizovať všetky aktivity. Naša snaha nebola bezvýsledná. Dovoľujem si konštatovať, že sa stretla s pochopením v okruhu obyvateľov. Do série našich aktivít sa zapojili takmer všetky vrstvy našich obyvateľov bez vekového rozdielu. Touto cestou by som chcel vysloviť poďakovanie všetkým inštitúciám v obci, cirkvám, školským a kultúrnym zariadeniam, spoločenským organizáciám a občianskym združeniam, podnikateľom, vedeniu a pracovníkom miestneho poľnohospodárskeho družstva, zamestnancom obecného úradu a súkromným osobám za účinnú pomoc a podporu, ktorou sa pričínili o úspešné uskutočnenie našich aktivít. Bolo by ťažké vyjadriť v číslach bez nároku na úplnosť, koľko ľudí sa pričínilo svojou prácou alebo iným spôsobom, aby sme mohli pozitívne hodnotiť úspešnosť našich jubilejných akcií. Každému patrí preto úprimná vďaka a uznanie. Každému, kto čokoľvek urobil v záujme naplnenia nášho sľachetného cieľa.

Oslavy sedemstého jubilejného roka boli zahájené ekumenickou bohoslužbou a končili taktiež ekumenickou bohoslužbou. Vyslovujem poďakovanie duchovným cirkvám za ich organizovanie a obsažné uskutočnenie.

Na záver dovoľte aby som poprial krásne a radostné Vianočné sviatky a šťastný Nový rok každému obyvateľovi obce Pribeta.

Jozef Koša
starosta obce

Ünnepi kiadás

Tisztelt polgártársak!

A 2012-es esztendő jubileumi évként íródik be községünk krónikájába. 700 éve annak, hogy a fennmaradt írásos emlékek először említik Perbete település nevét. Az itt élő emberek szorgos munkája, földhöz való ragaszkodása és kitartása nyomán azóta falunk nagyközösséggé fejlődött. Jónéhány, a világban ismert történelmi személyiség, uralkodó vagy nagy tudású ember fordult meg falunkban, akik ismerték tették és hozzájárultak Perbete nevének fennmaradásához. Az elmúlt 700 esztendőnek kívántunk emléket állítani és méltóképpen emlékezni elődeinkre az év folyamán rendezett ünnepségsorozattal, rendezvényekkel és társadalmi aktivitással. Szándékunk nem volt eredménytelen. Úgy vélem, hogy a falu lakossága körében megértő fogadtatásra talált. Rendezvényeink sorozatába szinte minden korosztály tevékenyen bekapcsolódott.

Ezúton szeretném megköszönni az intézményeknek, egyházaknak, iskoláknak, óvodáknak, társadalmi és kulturális szervezeteknek, vállalkozóknak, a helyi mezőgazdasági szövetkezet vezetőségének, a községi hivatal alkalmazottainak és magánszemélyeknek azt a hathatós segítséget, mellyel minden esetben hozzájárultak rendezvényeink sikeres megvalósításához.

Számokban nehéz lenne kifejezni a teljesség igényével, hogy hány ember munkájának és anyagi támogatásának köszönhetően mondhatjuk sikeresnek ezen jubileumi rendezvénysorozatot. Őszinte köszönet és elismerés illet mindenkit, aki úgy érzi, bármit is tett e nemes cél elérése érdekében.

A 700 éves jubileum ünnepségsorozata latin rítusú szentmisével vette kezdetét és ökumenikus istentisztelettel zárult. Itt köszönöm meg az egyházak vezető papjainak az ünnepi rendezvények megszervezését és lebonyolítását.

Zárszóként engedjék meg, hogy örömteli békés karácsonyi ünnepet és boldog Új évet kívánjak Perbete minden lakosának.

Kósa József, polgármester

Szár az Mária

Községünk adventi koszorúja

A karácsonyi ünnepkör legszebb jelképe az adventi koszorú, melynek őseit 1839-ben Johann H. Wilchern német evangélikus lelkész készí-

tette el otthonában. S hogy ne csak otthonainkat díszítse e jelkép, idén is összefogott sok szorgos kéz, hogy a Millenniumi parkban elkészülhes-

sen a község közös adventi koszorúja. E jóindulatú cselekedetre december első szombatján került sor. Gyerekek és felnőttek együtt díszítettek, gyűjtötték a fenyőágakat, terméseket. A forró tea és a kedvező időjárás még kellemesebbé tette a közös munkát.

A koszorút advent első vasárnapján PaedDr. Balogh Károly atya szentelte meg, majd Kósa József polgármester úrral szimbolikusan meg-

gyújtották az első gyertyát. A hívek elénekeltek egy éneket a Szent Család tiszteletére, hiszen a koszorút az ő részükre is fontuk. Bízunk benne, hogy a koszorú üzenete mindenkinek eljut. A négy gyertya egy-egy fogalmat szimbolizál: hit, remény, szeretet, öröm. A koszorú pedig a közösség összetartozását is hivott jelképezni!

*Aldott békés ünnepeket kívánunk!
Klotton Erzsébet*

Szenior kultúr csoportok XII. regionális találkozója Ógyallán

Az „Idősek iránti tisztelet” hónapja alkalmából 2012. október 5-én Ógyallán a Konkoly-Thege Miklós Művelődési Központ adott helyet régióknak nyugdíjas egyesületei mellett működő kultúr csoportok XII. seregszemléjének.

JUDr. Margita Zemková Ógyalla polgármester asszonya köszöntőjében többek között a következő gondolatokkal üdvözölte a rendezvény résztvevőit. Ez a nap azok ünnepe, akik becsületes magatartással megélve a szürke hétköznapi életet a jól elvégzett munka örömeivel hozzájárultak társadalmunk értékeinek növeléséhez. Joggal megérdemlik a fiatalság szívből jövő köszönetét, akik tovább folytathatják útjukat a már jól kitaposott ösvényen. Teljenek a mindennapjaik a szeretet és a kölcsönös megértés jegyében. Vendéglátónk üdvözlő szavai után 14 kultúr csoport: énekkar,

tánc csoport és zenekar mutat be színvonalas és igényes műsorát. Perbetét a KAMERÁTA Esztrádcsoport zenekara a Belguzató Kvintett képviselte Tóth Rudolf prímás vezetésével a következő összetételben: Gyén Géza szájharmonika, Belán Ernő ütök és ének, Záhorán Pavol gitár, szájharmonika és ének valamint Gubán József tangóharmonika és ének. A rendezvényt a köszöntő oklevelek átadása és a szereplő szépkorúak tiszteletére adott díszvacsora, majd az ezt követő örömeinek zárta. Kellemes élményekkel távoztunk a kulturális rendezvényről annak reményében köszönve el vendéglátóinktól, hogy jövőre is részt veszünk a XIII. regionális seregszemlén méltón képviselve és öregbítve 700 éves községünk kulturális életének hírnevét.

Gubán József

CIRKVI | EGYHÁZAK

2. decembra všetci kresťania z Božej milosti začali prvou adventnou nedeľou nový cirkevný rok. Obdobie adventu nám navonok pripomína predovšetkým adventný veniec. Horia nám na ňom adventné sviece podľa toho, ktorú adventnú nedeľu prežívame. Vznik tejto tradície je pripisovaný jednému protestantskému učiteľovi, ktorý mal veľa detí a menej financií. Pretože jeho deti sa nevedeli dočkať Vianoc, tak im zhotovil drevený kruh, na ktorý umiestnil 24 sviec. Každý deň pridávali na ňom jednu horiacu sviecu, aby deti vedeli, že čas Vianoc sa blíži.

Advent znamená príchod. Celkom logicky sa pripravujeme na pamiatku narodenia Ježiša Krista v Betleheme, lebo v ňom prišiel Boh na svet ako malé betlehemské dieťa. My sa pripravujeme jednak na sviatočné dni Vianoc, keď vo všetkých kresťanských chrámoch bude znieť nádherný spev anjelov, že sa narodil dnes v meste Betleheme Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán, ale aj v tohtoročnom advente myslíme na druhý Pánov príchod, keď príde ako prísny Sudca živých i mŕtvych. To je celoživotná úloha všetkých ľudí. Nik sa tomuto stretnutiu s Bohom nevyhne. Preto si chráňme vieru v Neho ako najcennejší poklad. Podľa vzoru našich kresťanských predkov, na ktorých sme v našej obci mysleli po celý uplynulý rok 2012, keď sme si pripomínali 700. výročie prvej písomnej zmienky o našej obci. Viaceré akcie poriadané obecným úradom na čele s pánom starostom nám sprostredkovali nielen umenie našich súčasníkov - rodákov, ale vracali sme sa v spomienkach aj k tým, ktorí v priebehu týchto storočí robili dobré meno obci.

Aj v našom cirkevnom zbore sme si na slávnostných službách Božích pripomenuli 40. výročie vybudovania a posvätenia kostola. Pri tejto príležitosti sme v blízkosti kostola zasadili aj reformačnú lipku, ktorá nám má pripomínať vieru našich predkov. I stretnutie presbyterov nášho dunajsko-nitrianskeho seniorátu 17. novembra za pomoci pána starostu i pani predsedníčky PD bolo pre nás povzbudením vo viere. A napokon slávnosť výročia konfirmácie po 40. a 50. rokoch bola pre nás tiež svedectvom, že vieru je vzácna v každom období života človeka.

Prajem preto všetkým nám, aby i tohtoročný advent a Vianoce boli dňami nielen plnými pohody, lásky a spokojnosti, ale najmä dňami posilnenia vo viere, že pre nás sa narodil Pán Ježiš Kristus, aby nám daroval spásu a večný život.

Mgr. Jaroslava Zaťková, ev.a.v.farárka

TAT – Tehetség a tét 2012

A TAT tavalyi sikerén felbuzdulva, az idei őszi szériában a Margaret Mazsorett és Táncklub képviselte falunkat, megmérettetve magát Ipolyszakállos és Madar táncs csoportjaival. Bemondók és énekesek jöttek Kolozsánról, Ifjúságfalváról és Patról, hogy hétről hétre megmuTATHassák a nagyerőműnek, hogy igenis ők a legjobbak. A kezdeti izgalmak eltelén az egyes fordulókban egyre magasabb színvonalú szervezést és produkciókat láthattunk. A sűrű program ellenére mindenki igyekezett kihozni magából a legtöbbet. A szereplőknek igencsak nagy kihívást jelentett minden héten egy újabb és még érdekesebb produkcióval készülni, de megérté. A közönség tapsából és az egyre nagyobb szurko-

lótáborokból ítélve az esték fergetegesen teltek. Nem maradhettek el az egyes fordulók utáni ünneplések sem, ahol aztán szorosabb kapcsolatok szövődtek a TAT családjában.

A helyi forduló nyitótáncaként a Margaret Mazsorett és Táncklub Junior és Senior csoportjai léptek fel, melyek nagy sikert arattak. Perbetére érkezve már a zsűri is tudta, hogy nem lesz könnyű dolga a végső döntésnél. Nagyon szoros volt a verseny. Minden szereplő más és más stílust képviselt, de így is dönteni kellett. A keszegfalvai gálán az előző széria képviselői is felléptek fokozva az izgalmakat. Eljött az ideje annak, hogy mindenki megtudja a több hetes munka eredményét.

A 2012-es év 4. szériájának győztesei, és akik díjakat kaptak:
Bemondó kategória: 1. Hornyák Erika (Pat) 2. Czita Nikolas (Kolozsán).

Ének – kategória:
1. Vörös Sandra /Ifjúság-

ságfalva/ 2. Beke Dóra (Kolozsán) TAT felfedezettje: Korber Darina (Ifjúságfalva) TAT legígéretesebb tehetsége: Hegedűs Fanny (Pat).

Táncs csoportok vetélkedője: 1. megosztva: Margaret Mazsorett és Táncklub (Perbete) és Sziglál (Ipolyszakállos) 2. Tini Girls (Madar).

A gála után hajnalig tartó mulatozás következett, ahol végre mindenki kicsit kiengedhette magát a felgyülemlett izgalmakat. Köszönetképpen megtáncoltattuk szeretett vezetőinket Ádámka Erikát és Haris Mónikát, hiszen az ő érdemük is, hogy ilyen színvonalas rendezvényeken megálljuk a helyünket. Ismételten megmutattuk a világnak, hogy a „Tehetség a tét”.

Ádámka Krisztina, Nagy Krisztina

KI MIT TUD?

A Csemadok Perbetei Helyi Alapszervezete november 10-én immár harmadik alkalommal rendezte meg a KI MIT TUD? tehetségkutató versenyt. 16 versenyszámban 65 jelentkező mérte össze tudását, tehetségét. Az előadók produkcióikkal elvarázsoltak bennünket zeneországba, valamint a mesék birodalmába. Szívünk ritmusra vert a kisebb és nagyobb táncosok ütemes táncának dallamára. Előadásaikban benne volt a humor, az öröm, néhol a fájdalom: tehát maga a világ.

Az egyes produkciókat tánc, ének és próza kategóriába sorolva szakmai zsűri bírálta. A zsűri tagjai: Szabó Csilla, Malíková Gabriela, Fišer Angéla pedagógusok.

A zsűri értékelése szerint a tánc kategóriában a Napraforgó Gyermekek Néptáncgyűjtés bizonyult a legjobbnak, az énekesek közül Pinke Vivien került az első helyre, a prózai jellegű produkciók kategóriájában Zálezák Bálint és Vitai Nikolas humoros előadása vitte el a pálmát.

A zsűri tagjainak nagyon nehéz dolga volt a díjak odaítélésénél, mivel minden egyes produkció jól felépített, igényes előadás volt.

A közönség díját a Tavirózsák társastánc csoport kapta. Perbete Község Önkormányzata által felajánlott különdíjat Csicsó Orsolya, a szervezők különdíját pedig Pinke Kitti nyerte ének kategóriában.

Versenyen kívül fellépett az Árvalányhaj Népdalkör, valamint Becse Szabó Ilona és Tárnok Katalin, akik előadásaikkal növelték az est színvonalát. A Csemadok alapszervezetének vezetősége ezúton szeretne köszönetet mondani a magánszemélyeknek és vállalkozóknak, akik anyagi és erkölcsi támogatásukkal hozzájárultak a rendezvény sikeres megszervezéséhez.

„Egy harmatcseppben lásd meg a világot,
Egy vadvirágban a kéklő eget,
Egy percben az örökkévalóságot,
S tartsd tenyeredben a végtelent.”

(Oscar Wilde)

A legszebb dolog felfedezni a tehetséget akkor, amikor még csak születőben van. Egy harmatcseppben, homokszemben meglátni a világot.

Zálezák Sarolta

Újszülöttek ünnepélyes fogadása

Egy új emberélet, a gyermek érkezése a családban mindig nagy és rendkívüli eseménynek számít. Örömmel tölt el mindenkit, hisz a megújulást hozza el a családi kapcsolatokba, megerősíti az együvé tartozás kötelékeit. Ennek jegyében Perbete Község Önkormányzata köszöntötte és ünnepélyesen községünk polgáraivá fogadta azt a 22 újszülöttet, akik a 2012-es évben jöttek világra. Az örömteli eseményre 2012. október 17-én 15 órától került sor a községi hivatal dísztermében.

A megjelent boldog szülőket és az újszülötteket meleg szeretettel üdvözölte Szabó Andrea anyakönyvvezető, aki a felelősségteljes szülői hivatáshoz sok sikert, türelmet és szilárd egészséget kívánt. Ezt követően óvodásaink kedveskedtek verses-zenés műsorral a kis ünnepeltnek, szüleiének és a megjelent vendégeknek. Kósa József, községünk polgármestere ünnepi köszöntőjében elmondta, hogy egy szülő számára nincs nagyobb jutalom, mint

egy mosolygó, vidám, egészséges gyermekarc, s majdan sikeres felnőtt. Neveljék gyermeküket becsületre, tisztességre és helytállásra, hogy méltán lehessen rá büszke Önökkel együtt a mi faluközösségünk is. A polgármester szívéhez szóló szavai után az újdonsült anyukák és apukák aláírták községünk emlékkönyvét és átvették az önkormányzat ajándékát valamint az emléklapot. A rendezvény egyéni és csoportos fényképezkedéssel zárult.

Bízunk benne, hogy jövőre ismét ilyen szép számú újszülöttet köszönhetünk és községünk kis polgáraivá fogadhatunk.

„Szeretettel köszöntünk te édes kicsi csöppség,

Életed kísérelje áldás és egészség !

Szüleidnek te légy a fény, életük aranya,

Mosolyod legyen napjaik csillaga !”

Szabó Andrea

Pozdrav jubilantom

Ani tento rok sme nezabudli na úctu k starším a z lásky a vďaky za ich celoživotnú prácu a skúsenosti sme si ich uctili 5.decembra 2012 krátkym kultúrnym programom. Na stretnutí bolo 19 dôchodcov, ktorí oslávili svoje 75. narodeniny a 6 párov, ktoré oslávili 50. výročie sobáša. Matrikárka Andrea Szabó ich privítala s prianím pevného zdravia, lásky a pokoja. Jozef Koša, starosta obce, vo svojom príhovore zblahoževal oslávencom a manželským párom poprial vzájomné porozumenie, uznanie a radostné roky života. Po zveršovaných pozdravoch v slovenskom a maďarskom jazyku, kultúrny program obohatila tanečná skupina Tavorózsák a spevácky zbor zo slovenskej a maďarskej základnej školy. O dobrú zábavu sa postarali aj skupina Belguzató a spevácky súbor Árvalányhaj. Samospráva obce jubilantov obdarila kvetinou a nákupnými poukážkami. Toto krásne popoludnie rýchlo ubehlo v dobrej nálade, čo dokazovala aj spokojnosť a vďaka prítomných. **Preklad: Ing. Gabriela Laczová**

Slávnostné uvítanie novorodencov

Nový život, príchod dieťaťa do rodiny sa pokladá za veľkú a výnimočnú udalosť. Radosťou naplňa každého, veď prináša obnovu a posilnenie rodinných vzťahov. Samospráva Obce Pribeta slávnostne privítala medzi svojich občanov 22 novorodencov, ktorí v roku 2012 prišli na svet. Táto radostná udalosť sa konala 17. októbra 2012 v Obradnej miestnosti Obecného úradu. Šťastných rodičov a novorodencov srdečne privítala matrikárka Andrea Szabó, ktorá im k zodpovednému rodičovskému povolaniu poprialala veľa úspechov, trpezlivosti a pevné zdravie. Potom škôlkari predniesli kultúrny program malým

oslávencom, ich rodičom a hosťom. Koša Jozef, starosta obce v slávnostnom príhovore povedal, že pre rodičov nie je väčšia odmena ako usmievavá, veselá, zdravá detská tvárička a neskôr úspešný dospelý človek. Vychovávajúte svoje deti k čestnosti, slušnosti a schopnosti obstať v ťažkých životných skúškach, aby na nich mohla byť spolu s Vami hrdá aj naša obec. Po krásnych slovách pána starostu, sa mamičky a oteckovia podpísali do pamätnej knihy a prevzali si darčeky od samosprávy a pamätný list. Podujatie sa ukončilo spoločným fotením.

Preklad: Ing. Gabriela Laczová

Jubilánsok köszöntése

Az idei évben sem feledkeztünk meg az idősebb korosztály iránti tiszteletünk és megbecsülésünk kifejezéséről. Szeretetünk és hálánk jeléül a hosszú élet munkáját és tapasztalatát maguk mögött tudó polgárainkat 2012. december 5-én rövid kultúrműsorral köszöntöttük a kultúrházban. A találkozózn 19 a 75.életévében járó nyugdíjas és a házasságkötésük 50. évfordulóját ünneplő 6 aranylakodalmas házaspár vett részt.

Szabó Andrea anyakönyvvezető üdvözölte a jubilánsokat, jó egészséget, sok szeretetet és békességet kívánva. Kósa József polgármester beszédében köszöntötte az ünnepeltet és a házaspároknak további közös életük folyamán kölcsönös megértést, megbecsülést és örömeiken teli éveket kívánt.

A kultúrműsort, szlovák és magyar nyelven elhangzott verses köszöntők után, tovább gazdagította a Tavorózsák társastánc csoport valamint a helyi szlovák és magyar tannyelvű alapiskolák énekkara. A jó hangulatról továbbá a helyi nyugdíjas egyesület mellett működő Belguzató zenekar, valamint az Árvalányhaj népdalkör gondoskodott.

Községünk Önkormányzata minden jubilánsnak virággal és vásárlási utalvánnyal kedveskedett. A találkozó vidáman, jó hangulatban telt melyet az ünnepelték elégedettsége és köszönete is bizonyít. **Bc. Šukolová Andrea**

Ünnepélyes istentisztelet koncerttel Perbete Község 700 éves évfordulója befejezésének alkalmából

December 1-jén került megrendezésre a jubileumi év záróünnepsége. A református templomban tartott istentisztelet méltó befejezése volt az egész éves ünnepélsorozatnak. A rendezvény fényét emelte a párkányi Csema-dok mellett működő Szivárvány énekkar koncertje. Csengő hang-juk kellemes hangulatot biztosított.

Az énekkar kezdő dala után Erdélyi Zoltán tiszteletes úr köszöntötte az egybegyűlteket, majd felolvasta az aznapi Igét a Zsidókhoz írt levélből. Néhány szóval beszélt annak értelméről, majd a gyülekezet együtt énekelt.

Az énekek után községünk polgármestere, Kósa József elmondta ünnepi beszédét magyar és szlovák nyelven egyaránt. Az esemény ökumenikus szellemenben zajlott, mivel jelen volt Balogh Károly katolikus lelkiatya és Jaroslava Zaťková evangélikus lelkész. Mindhárom egyház képviselője szólt pár szót a jelenlévőkhöz, és elmondhatom, hogy mindannyiunk szívét megmelengették ezek a szavak. Ezután közösen elimádkoztuk az Úr imádságát. Befejezéséppen a Szivárvány énekkar repertoárjából hallhattunk néhány igazán szép éneket. **Mgr. Sukola Anita**

Sviatočná bohoslužba s koncertom pri príležitosti ukončenia osláv 700. výročia obce Pribeta

Prvého decembra sa konala záverečná oslava jubilejného roka. Bohoslužba v reformátskom kostole bola dôstojným ukončením celoročných podujatí. Hodnotu podujatia zvýšilo vystúpenie speváckeho zboru Szivárvány zo Štúrova. Ich krásne hlasy zabezpečili príjemnú atmosféru.

Po začiatkovej piesni zboru pán farár Zoltán Erdélyi privítal prítomných a prečítal nám Božie slovo z listu Hebrejom. Vysvetlil nám význam Božieho slova, potom sme spolu spievali. Starosta obce, pán Jozef Koša predniesol svoj slávnostný

prejav. Stretnutie sa konalo v eku-menickom duchu, veď boli prítomní aj katolícky pán farár, Karol Balogh a evangélická pani farárka, Jaroslava Zaťková. Všetci traja cirkevní predstavitelia k nám prehovorili, a môžem povedať, že ich slová naše srdcia zohriali. Potom sme sa spolu pomodlili Pánovu modlitbu. Na záver sme si vypočuli pár pekných piesní z repertoáru zboru Szivárvány.

Mária Sukolová

Mikulás

2012 december 8-án gyermekkacagástól volt hangos a helyi kultúrház, hiszen eljött a Mikulás, magával hozva segítőt a krampuszokat és az angyalkákat, hogy megajándékozza az egész éven át jól viselkedő és szorgalmasan tanuló gyerekeket. Elárulhatom, a kultúrházban csak jó magaviseletű, példás gyerek volt. Elsőként Bettina Fabulová és Nagy Krisztina üdvözölte a megjelenteket, a sok csillogó szemű fiút és leányt, szüleiket, nagyszülőket, kedves vendégeket, Kósa József polgármestert, Šukola Kornél mérnököt, a Szlovák Vöröskereszt Perbetei Helyi Szervezetének elnökét, a vöröskereszt vezetőségét, akik ennek a szép ünnepségnek már 12. alkalommal szervezői.

Az ünnepi műsor idén kicsit rendhagyó volt, hiszen eddig falunk ifjúsága köszöntötte a Mikulást, most az Érsekújvár-i Szivárvány bábszínház-ból Andrea Votrubcová szép műsorral szórakoztatta a megjelenteket. A szlovák és magyar nyelven is előadott műsor fő mondanivalója az volt, hogy a számítógépek világában se felejtjük el barátainkat és legjobb barátunkat a könyvet, mert jót csak szívvél láthatunk. A gyerekek élvezték a bábjátékot és nagy tapsal jutalmazták az előadást. Ezután a Mikulás szaloncukrot osztogatott a gyerekeknek, akik megfogadták, hogy jövőre még jobbak és szofogadóbbak lesznek. A Vöröskereszt az idén sem feledkezett meg sérült és beteg embertársainkról, akiket a Mikulás kíséretében látogatott meg és kis csomag kíséretében adta át jókívánságait.

Végezetül a vezetőség nevében kívánok falunk valamennyi lakosának, minden jóakarát embernek áldott karácsonyt, szeretetben, egymás elfogadásában és segítésében gazdag békés, boldog új esztendőt!

Dikács Erzsébet

Mikuláš

8. decembra 2012 bol náš kultúrny dom naplnený usmievavými a poslušnými deťmi, ktoré čakali na príchod Mikuláša. Konečne sa otvorili dvere a v sprievode anjelov ale aj čertov prišiel Mikuláš. Deti ich vítali s veľkým potleskom. Bettina Fabulová a Kristína Nagyová vítali vzácných hostí, dobré deti a ich rodičov, starých rodičov, pána starostu obce Jozefa Košu, predsedu Miestneho spolku Slovenského červeného kríža Ing. Kornela Šukolu, Výbor MS SČK. Nakoľko červený kríž stretnutie s Mikulášom organizuje už 12.-krát, stalo sa už našou tradičnou akciou. Tentokrát sme prerušili tradíciu, namiesto kultúrneho programu našich detí sme dostali kultúrny program ako darček. Bolo to predstavenie Bábkového divadla Dúha z Nových Zámkov. Veľmi sa nám páčili postavičky: Katka, Palko, Uzliček a iné rozprávkové bytosti, ktoré nás učili tomu, že hoci žijeme v dobe počítačov, žiadny program počítača, žiadna digitálna hra nemôže nahradiť knižku ani kamarátov. Pani Andrea Votrubcová nám v slovenskom a v maďarskom jazyku poskytla veľký umelecký zážitok so svojím bábkárskym umením. Po divadle nasledovalo rozdávanie salóniek. Dostali ich všetci, lebo Mikulášovo vreco bolo naplnené týmito dobrotami. Detičky sľúbili, že aj budúci rok budú dobré a poslušné. Výbor Miestneho spolku SČK ani tento rok nezabudol navštíviť chorých a postihnutých občanov. Bolo pre nás potešením, že sme im mohli spríjemniť život a aspoň na chvíľu odpútať pozornosť od choroby. Zároveň v mene Výboru MS SČK želáme všetkým našim spoluobčanom, ľuďom dobrej vôle: „Nech sú pre Vás vianočné sviatky príjemným zastavením, aby ste načerpali veľa radosti do života a silu prekonať prekážky, ktoré Vám nastávajúci rok prinesie do cesty.“

Alžbeta Dikáčová

December 5-én meglátogattuk a perbetei születésű Pándy Lajos bácsit budapesti lakásán. Nagyon felnőzősülőfaluja és hatalmas büszkeség tölti el szívét, ahogy látja a falu évről évre való fejlődését. Nekünk adatott meg az a kedves feladat, hogy átadjuk Lajos bácsi üzenetét minden perbeteinek. Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt illetve további sikerekben gazdag évet kíván Perbete számára. **Pikáli Henrietta**

Sviatočná svätá omša s koncertom pri príležitosti osláv 700. výročia obce Pribeta – Ünnepélyes szentmise koncerttel Perbete Község 700 éves évfordulója alkalmából

Hudobno-literárne popoludnie s názvom KORENE – – GYÖKEREK c. zenés-irodalmi délután

Dni obce Pribeta – Perbetei Falunapok

**Sviatočná bohoslužba s koncertom pri príležitosti ukončenia osláv 700. výročia obce Pribeta –
– Ünnepeýes istentisztelet koncerttel Perbete Község 700 éves évfordulója befejezésének alkalmából**

On sa stal chudobným, aby ste sa vy jeho chudobou obohatili.

Nedávno vyšla nová kniha sv. otca Benedikta XVI., s názvom Ježiš Nazaretský III., v ktorej sv. otec vyhlásil, že Pán Ježiš sa nenarodil 25. decembra. Mnohých táto správa prekvapila. Viacero biblistov sa už dávnejšie dopracovalo k tomu, že okolnosti Ježišovho narodenia, ktoré sv. Lukáš evanjelista najobšírnejšie zo všetkých evanjelistov opisuje, sa nehodia na zimu daného okolia. Najmä správanie sa pastierov, ktorí ako prví dostali správu o narodení dieťaťa, uloženého v jaslach, a strážili svoje stádo uprostred noci, pod holým nebom (porov. Lk 2, 10-11), nemohlo byť v období decembra. Vtedy je totiž na celej zasnúbenej zemi obdobie dažďov. Bolo by pochabé v noci v daždi a v blate strážiť pod holým nebom zvieratá. Preto slávime narodenie Pána 25. decembra? Lebo vtedy začína tá časť roka, keď pomaly začne byť viac svetla než tmy. Dni sa postupne predlžujú a po zimnej rovnodennosti víťazi svetlo nad tmou. Toto víťazstvo slnka nad tmou oslavovali každoročne 25. decembra už aj Rimania. Cisár Elegabalus udomácnil kult slnka v starovekom Ríme, tento kult si priniesol so sebou z Egypta, kde bol už dávno zakorenený, ba kedysi faraón Echnaton slnko uctieval ako jediné božstvo. Medzi rímskymi légiami bol sviatok nepremožiteľného slnka veľmi obľúbený. Videli v ňom vyjadrenie podstaty svojho povolania, priviesť rímsku civilizáciu k víťazstvu nad pohanskou temnotou.

Ale ako sa toto týka Ježiša? Je isté, že nepoznáme deň, kedy sa narodil Kristus. Približný rok sa ešte ako tak dá určiť, podľa roku vlády daného cisára, ktorý vtedy vládol. Ale presný deň zostáva predmetom mnohých dohadov, ba tajomstvom. Prví kresťania slávili skôr zmŕtvychvstanie Krista, Veľkú noc. Veľká noc je našim najväčším a najstarším sviatkom. Až neskôr vznikla potreba osláviť narodenie Pána. Keďže už existoval zaužívaný sviatok neporaziteľného slnka, čoho oprávnenosť bola aj prírodným úkazom dokázaná, teraz už kresťanský svet slávi ako sviatok narodenia Pána, toho ktorý zvíťazil nad tmou hriechu. Ježiš je teda neporaziteľné slnko. Osobne som i rád, že sa dátum narodenia Pána nezachoval. Lebo by sme boli náchylní ho sláviť, ako narodeniny ktoréhokoľvek z nás: Uspokojili by sme sa s krátkou spomienkou, darčekom, chvílkou lacnej romantiky. Mnohí prežívajú betlehemskú udalosť ako nejakú rozprávku. Iní sú z vianočných osláv už unavení, prežívajú ich ako nutné zlo, narodenie toho, ktorý sa kvôli nám zriekol svojho božského majestátu, aby sa ponížil, stal sa chudobným. Pre neho stať sa človekom nebolo povýšením, ale naopak zúžením svojho priestoru, ochudobnením. Toto má na mysli sv. Písmo keď hovorí, že On sa stal chudobným, aby nás obohatil. Obohatil nielen teraz na Vianoce, ale chce byť súčasťou nášho každodenného života. A preto je dôležitejšie vedieť, prečo prišiel na tento svet, než presný dátum toho, kedy sa narodil.

PaedDr. Karol Balogh, rímsko-katolícky kňaz

Ō szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjatok.

Nemrégiben világra jutott a hír, hogy XVI. Benedek pápa a Jézusról szóló könyvében megállapította, hogy Jézus nem december 25-én született. Sokan meglepődtek ezen. A biblikus tudósok már régebben eljuttattak arra következtetésre, hogy a sz. Lukács evangélista által legrészletesebben leírt környezet, amely Jézus megszületésének hátteret biztosít, nem felel meg a téli hónapoknak. Főleg a pásztorok, akik elsőként kaptak hírt a jászolban fekvő gyermek megszületéséről, kint tanyáztak a szabad ég alatt és nyájukat őrizték az éjszakában. Ilyen tanyázásra a téli hónapokban lehetetlen vállalkozni, mert akkor van az esős időszak, ami lehetetlenné teszi a kinti éjszakázást főleg éjjel, amikor hirtelen rájuk zúdulhat az eső. De akkor miért éppen december 25-én ünnepeljük Krisztus születését? Mert ekkor, december hónapjában kezdődik az időszak, amikor a napok elkezdene hosszabbodni, így győzedelmeskedik a fény a sötétség felett. A napnak ezt a győzelmét már az ókori rómaiak is megünnepelték. Főleg Elegabalusz császár, aki az ókori Rómában a nap isten imádója volt, amelyet keletről Egyiptomból vette át, ahol a napot Rá- istenként tisztelték, sőt volt egy Echnaton nevű faraó, aki egyedül a napot imádta. A császár bevezette a legyőzhetetlen napisten tisztelését. A római légiónok között nagyon népszerű lett az ünnep, amely megfelelt katonai céljainak, azaz elvinni a civilizáció világosságát a barbár világba, és legyőzni annak sötétségét. De mi köze ennek Krisztushoz? Tény és való, hogy nem maradt meg pontosan Jézus születésének napja. A születés évét Jézus korában élő császár uralkodási éve alapján lehetne kb. év szerint kiszámolni, de a nap titok marad. Az első keresztények először Jézus feltámadását ünnepelték, vagyis a Húsvétot. Maig ez a keresztények fő ünnepe. Csak később született meg az igény, hogy Jézus születését megünnepeljék. Mivel már megvolt a legyőzhetetlen nap ünnepe, amelynek létjogosultságát a természet is igazolja, immár a kereszténnyé vált világ Jézust születésének napjaként ünnepli, aki a mi legyőzhetetlen napunk. Személyesen örülök is annak, hogy nem maradt fenn a pontos nap, amikor Jézus megszületett. Mert akkor úgy ünnepelnék őt, mint bármelyik halandót: Egy évben egyszer egy kis ajándék, rövid versike, megható, de múlandó romantika. Egy nap, amelyben gondolunk rá, egy röpke múlt pillanat, amely mesévé szeretné alakítani azt a világot megrázó eseményt, hogy az Isten emberré lett, és közöttünk élt, és egy kisgyermekben, akinek Jézus a neve világunkba lépett. Sokan csak így élnek meg minden évben elérkező karácsonyt. Belefáradnak annak ünneplésébe, aki miattunk lemondott isteni mivoltáról, és szegény lett. Jézus számára, az hogy emberré lett, lelkicsinítést jelent, a lét leszűkítését, ezért mondja az Írás, hogy szegény lett. Miért? Hogy minket gazdagítson, nem csak most karácsonykor, hanem - életünk szerves részeként- mindig. Ezért fontosabb, hogy miért is jött el az Isten közéink, mint az hogy melyik napon, mikor is történt meg az.

PaedDr. Balogh Károly, római-katolikus lelkipásztor

„AZ IGE TESTTÉ LETT, KÖZÖTTÜNK LAKOTT, ...” (JN 1,14A)

Kedves atyafiak, tisztelt Perbeteiek!

Mindnyájunk számára jól ismert a karácsonyi örömhír: „Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. ... Felment József is a galileai Názaretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amikor ott voltak, elérte születésének ideje, ... Pásztorok tanyáztak azon a vidéken ... És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Údvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban” (Lk 2, 1-12)

A több évezredes prófécia – Isten ígérete – vált valósággá, amikor az ég és a föld összeérték az Úr Jézus Krisztus személyében. És mindaz, ami Istentől kijelentés – Ige – volt, valóban láthatóvá – testé – lett. Mindez pedig azért történt, mert Teremtőnk nem feledkezett meg az övéiről, úgy, ahogy ma sem feledkezik meg. Úgy rendezte életünket, hogy abban minden – a jó és a rossz is – bennünket szolgáljon. A kérdés csak az, hogy mi nem feledkeztünk-e meg Istenünkről, és mindarról, amit Egyszülött Fiában, az Úr Krisztusban készített el számunkra?

A karácsony előtti időszakban, adventben, mindent igyekszünk szépen elrendezni. Kitakarítunk, főzünk, sütünk, díszbe öltöztetjük otthonainkat, környezetünket kivilágítjuk. Vajon mindez csak a külsőségekben tesszük meg, vagy ott belül is készítjük magunkat. Kitakarítjuk, díszbe öltöztetjük-e szívünket, hogy készek legyünk meghallani a halk kopogást, ha jön az Úr és bebocsátásra vár? Készek vagyunk

befogadni Őt, vagy a mi életünkre is érvényes a Szentírás ígéje: „... és az övéi nem fogadták be őt” (Jn 1,11)? Van-e hely készítenie számunkra az életünkben?

Ne keselkedjünk döntéssel és a készülőddéssel, mert mindnyájunknak szól az Ige, amely örömet hirdet: Údvözítő született ma nektek! Bátran hívjuk be az Urat életünkbe, engedjük, hogy munkálkodjon benne, és kérjük, hogy maradjon velünk minden napon életünk végéig. Ámen!

A Perbetei Református Egyházközség presbitériumának, illetve családom nevében kívánunk minden Kedves Testvérünknek békés, meghitt karácsonyi ünnepeket, és Isten áldásában gazdag új esztendő!

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”

(Jn 3,16)

Mgr. Erdélyi Zoltán, református lelkipásztor

A szeretet ereje.....

Még október 11-én a református templom falai között ünnepeltük az Idősek napját. A Purbetei Nyitnikék Óvoda gyermekei kis műsorral kedveskedtek a nagymamáknak és a nagypapáknak. Ezzel szerettük volna kifejezni hálánkat, tiszteletünket, megbecsülésünket és szeretetünket azok iránt, akik hosszú munkában eltöltött évek után köztünk töltik megérdemelt nyugdíjas éveiket. Az idős kor az élet rendje, az éretté válás korszaka, életbölcsessel, gazdag tapasztalatokkal.

Az emberek furcsa lények. Tudnak örülni, sírni, dühöngeni, de a legfontosabb, hogy szeretni tudnak. Szeretni a legcsodálatosabb dolog a világon. E nélkül élni nem lehet. Ez az életünk ereje, ami-

ből táplálkozunk. Nemsokára itt a szeretet ünnepe, a karácsony. Ilyenkor minden ember egy kicsit megpróbál jobban oda figyelni a másikra. Szívből kívánjuk, hogy mindenki örüljön, boldog legyen! Legyen szeretetben gazdag ünnepe minden embernek!

Balla Piroška

Nagyot szólt a Kicsi Hang

Az alsó tagozatos tanulók a Kicsi Hang vers-éneklo együttes koncertjét tekinthették meg október 30-án a komáromi VMK-ban. Borbély Katalin elbűvölő hangja és Menyhárt József izgalmas történetkövetése mesébe varázsolta bennünket. Megismerhettük *Sánta Mária matrózainak életét Morc kapitány vezetésével tűzőn - vizen át.* Elkalandoztunk északra az *Ekszimók* földjére, ahol megmentettünk egy kiskókát. Nem volt gyerek, de felnőtt sem, aki ne evezett volna az *Akita jumba*, *akita jumba*, eja, eja ó ritmusára. Majd délre indultunk. Kalózzakkal is találkoztunk, akik től végül a cápák szabadítottak meg bennünket. Azt is megtudtuk, hogy *Messze keleten Bagdadban, élt egy Mohamed Musztafa. A sárkányok földjén* bátorságróbat tettünk, és a Vizipók is elmesélte, hogy ő lesz a násznagy a békakirály lag-

zijában. A hangulat fantasztikus volt, a közönség együtt élt a zenészekkel. A megzenésített versek, melyeket Zelk Zoltántól Kiplingig a gyermekirodalomból válogatták össze, mind más más ritmusban, stílusban hangoztak fel.

„A versénekelés rétegzene, befogadásához a fül mellett szükséges a lélek.” (Kicsi Hang). Büszkéek vagyunk gyermekeinkre, mert egytől egyig befogadói voltak ennek a műfajnak.

A koncertet követően ellátogattunk a komáromi könyvtárba, ahol iskolánk volt diákja, Tóth Zsuzsanna Napsugár játékkiallítását néztük meg. Rongybabák, bábok, drótrovarok vártak bennünket. Érdekes, szépen kidolgozott munkái azt bizonyítják, szorgalommal, odaadással, tehetségünk felhasználásával álmaink valóra válthatók.

Mgr. Török Sarolta

Aktivita Červené stužky 2012

Po úspechoch v minuloročných kampaniach sa naša škola s veľkým odhodlaním pustila do ďalšieho už štvrtého ročníka projektu Červené stužky. Plagáty s propagáciou tejto kampane sme umiestnili na ústrednú nástenku na chodbe školy. Zapojili sme sa aj do výtvarnej súťaže – tvorba pohľadnice „červená stužka“. Do súťaže sme zaslali dve pohľadnice, ktoré vytvorili žiačky ôsmeho ročníka.

Dňa 29. a 30. novembra 2012 si naši žiaci a zamestnanci školy priplí vlastnoručne vyrobené červené stužky ako symbol boja proti AIDS. Po predchádzajúcich skúsenostiach už všetci túšili, že tento deň – 30.11. 2012 bude iný ako ostatné. Žiaci na prvom stupni si pozreli film: Bol raz jeden život – z ktorého sa dozvedeli rozprávkovou

formou o červených krvinkách, krvnom obehú a činnosti srdca. Tvorivými aktivitami sa podieľali na spoločnom projekte – vykládanie obrázcov v podobe kvapiek krvi a nápisu – AIDS, červenými a bielymi vrchnáčikmi z PET fliaš.

Pre starších žiakov sme zorganizovali prednášku s príslušníkom policajného zboru v Komárne pánom Lehocým, ktorý žiakom prednášal o drogovej závislosti a o vplyve drog na ľudí a spoločnosť. Následne sledovali film HIV/AIDS, kde pútavým a zaujímavým spôsobom približuje pani doktorka Nováková problematiku AIDS. Po skončení filmu starší žiaci vykladali obrázky červenej stužky s nápisom AIDS vrchnáčikmi z PET fliaš. Aj tento rok sa kampaň „Červené stužky“ stretla u našich žiakov s veľkým ohlasom. Sme radi, že sme sa zapojili, a sme zas o poznanie múdrejší.

Mgr. Miriam Štibrányová

Zábava so starkými

Z vďaky k našim starým rodičom, ktorí sa nezištné a s láskou starajú o svoje najmenšie poklady, vnúčatá, sme si v mesiaci október dovolili pre nich pripraviť malé prekvapenie. Pozvali sme ich na posedenie v kultúrnom dome, kde sme ich obdarili básňami, piesňami, milým darčekom.

K dobrej atmosfére prispela aj hudobná skupina miestnych dôchodcov, ktorí nám zahrali ľudové pesničky. Babičky a dedkovia si s vnúčatami zatancovali a zahrali sa. Všetci spoločne sme si pochutnali na výborných sladkých koláčikoch od babičiek. Po dobrej zábave sme si nakoniec spolu zaspievali pieseň Červené jablčko a sľúbili sme si, že sa určite takto stretneme aj o rok.

Jana Gáborová

Mikuláš v materskej škole

Aj do našej materskej školy zavítal tento rok Mikuláš. Priviezol sa v sprievode čerta, anjela a vianočného škriatka na konskom záprahu. Deti Mikuláša na dvore pekne privítali a usadili pod jedličkou na stoličku. Po zaspievaní piesní a zarecitovaní básniček každý drobný dostal od Mikuláša vytužený darček s prekvapením. Po sľube, že celý ďalší rok budú dobré, sa deti s Mikulášom rozlúčili. Inovaťou zahalená zimná príroda nám pripomína, že predvianočné obdobie má byť plné lásky, pokoja, porozumenia. Preto aj my by sme chceli zaželať všetkým našim deťom, rodičom ale aj občanom našej obce krásne a pokojné vianočné sviatky. **Renata Kmetýová, riaditeľka MŠ**

JESENNÝ EKOFEŠTIVAL

Žiaci našej školy z ročníkov 8. a 9. sa 24.10.2012 po prvýkrát zúčastnili XXI. ročníka Jesenného ekofestivalu v kine Mier v Nových Zámkoch pod názvom „O jedinečnosti života pod morskou hladinou“. Cestovateľ a fotograf zo Žiliny Eduard Hladký prednášal o svojich zážitkoch s obyvateľmi morských hlbín a prezentoval svoje

fotografie z Červeného mora. Veľmi zaujímavý bol aj 3D film „Veľké podmorské dobrodružstvo“, ktorým nás sprevádzala korytnačka Kareta dravá (samička). Putovala morským svetom až na svoju pláž, kde každoročne nakladie stovky vajíčok. Dúfame, že sa nám opäť podarí zúčastniť sa ďalších takýchto kvalitných a zaujímavých ekofestivalov, pretože sa organizujú dvakrát do roka.

Mgr. Miriam Štibrányová

ADVENT A VIANOCE - ZVYKY A TRADÍCIE

Vianoce sú skoro pre každého najkrajším obdobím celého roka. Vianociam predchádza obdobie adventu, ktorého začiatky siahajú až do 4. storočia, kedy sa oslavoval určitý počet (2 až 6) adventných nedeľ a až rímsky pápež Gregor Veľký († 604) stanovil adventný čas na 4 týždne. Začína sa 4 nedele pred Štedrým dňom a práve na Štedrý deň končí. Slovičko „**advent**“ pochádza z latinského „**adventus**“ – príchod. Je to obdobie prípravy na príchod – narodenie – Ježiša. Napriek tomu, že pre mnohých už toto obdobie stráca pôvodný význam, pre väčšinu veriacich je obdobie adventu naďalej časom duchovnej prípravy a pokánia pred slávením Vianoc, radostnej spomienky na Narodenie Pána.

Klasickým symbolom adventného obdobia je adventný veniec so štyrmi sviečkami - tie sa postupne zapália počas štyroch adventných nedeľ - jedna sviečka za druhou. Prvá zmienka o ňom pochádza z 19. storočia, kedy Johann Henrich Wichern, ktorý bol vychovávateľom, popritom študoval teológiu, aby sa mohol stať evanjelickým pastorom a neskôr pôsobil ako učiteľ v hamburskej nedeľnej škole, zriadil pre chudobné a opustené deti útulok, ktorý nazval Drsný dom. Opustené deti tam boli nielen ubytované, ale sa aj priučali remeslu. Na základe neustálych otázok týchto detí, koľko dní ešte zostáva do Vianoc, sa rozhodol vyrobiť drevený veniec s 24 sviečkami - 20 tenšími, ktoré predsta-

vovali všedné dni a 4 hrubšími sviečkami, symbolizujúcimi štyri adventné nedele. Takúto podobu adventného venca už nepoznáme, ale deti sa tešili adventnému kalendáru, ktorý pozostáva z 24 okienok s malými čokoládkami.

V adventnom období je viacero dní, ku ktorým sa viažu rôzne zvyky - **na Ondreja** - 30. november - sa dievčatá stretávali v domácnostiach, kde liali olovo, ktorého odliate obrazce im mali ukázať, čím bude ich budúci manžel alebo varili halušky, v ktorých boli ukryté mená chlapcov. Ktorá haluška vyplávala prvá, tá ukrývala meno budúceho ženicha - bolo ich 13, kde popri 10 s mužskými menami ďalšia znamenala neznámeho, dvanásť žiadnu svadbu v nasledujúcom roku a najpopulárnejšia trinásť haluška veštila smrť.

Na Barbaru - 4. december - mali v niektorých dedinách podobné zvyky ako na Luciu. Dievčatá, celé oblečené do bieleho, so zamúčenou tvárou chodili po domoch, kde sa priadlo. Tam vymetali husacím krídlom z kútov zlo. Iným zvykom bolo, že starý otec odrezal prebytočné čerešňové, jablonové halúzky alebo prúťky zlatého dažďa, ktoré do Vianoc rozkvitli.

Na Mikuláša - 6. december - biskup svätý Mikuláš, vynikal dobrotou, láskavosťou a spravodlivosťou. Žil v Malej Ázii v meste Myra. Raz v noci tajne venoval trom chudobným sestrám peniaze. To ich zachránilo od podradného sobáša. Odvtedy Mikuláš potajomky nosí v noci dobrým deťom - do vyčistených čižmičiek, ktoré si v predvečer Mikuláša pripravujú do okna - sladkosti a zlým uhlie, cibulu alebo zemiaky. Bielovlasého uja Mikuláša s dlhou bradou spre-vádzajú anjel s čertom. **Na Luciu** - 13. december - ľudia zvykli jesť cesnak a natierali ním veraje domov, ale i hospodárske budovy a statok. V predvečer Lucie dedinskí pastieri s veľkými trúbami obchádzali dedinu a pred každým domom silným zatrúbením odhánali bosorky. Najviac čarovných úkonov na ochranu pred bosorkami sa robilo práve v tento deň. Podľa najznámejšej ľudostnej veštby si na Luciu dievčatá pripra-

vili trinásť lístočkov. Na dvanásť z nich napísali rôzne mužské mená, pričom posledný trinásty zostal prázdny. Lístočky poskladali a postupne, počas nasledujúcich dní ich po jednom zničili (pálili). Predposledný lístok spálili na Štedrý deň ráno, a posledný otvorili večer. Meno, ktoré na ňom bolo napísané, malo byť menom budúceho manžela. Ak zostal posledný lístok prázdny, budúci rok sa dievčina ešte vydať nemala. Zvyk o ktorom mi zvykla rozprávať moja stará mama bol ten, že na Luciu začal ten, kto chcel uvidieť bosorku, pripravovať šamlík a pracoval na ňom každý deň až do Štedrého dňa a keď sa naň na polnočnej omši postavil, v kalichu uvidel tvár tej, ktorá bola bosorkou.

Štedrý deň znamenal (a v mnohých rodinách aj znamená) celodenný pôst a prípravu jedla i obydla na štedro-večernú hostinu. Za hrady v izbe sa zaskrávali vetvičky a vešali sa slamené ozdoby. Neskôr sa začal zdobiť stromček, a to orechmi, jablčkami a medovníčkami. Pod vianočný stôl sa kladli železné predmety (sekera, motyka), aby mali všetci železné zdravie. Nohy stola sa obtočili železnou reťazou na ochranu jednoty rodiny. Pod obrus alebo pod stôl dávali zrnká obilia či iných plodín pre dobrú úrodu. Na stole nesmel chýbať celý chlieb, aby ho mali aj o rok dostatok. V slávnostných šatách odetá rodina išla večerať s prvou hviezdou na oblohu. Slávnostná večera zložená z viacerých chodov sa v rodinách zachovala podnes. Začína sa spoločnou modlitbou, po ktorej nasleduje rozdelenie jablka, aby sme sa aj o rok spolu stretli pri vianočnom stole, oblátky s cesnakom a medom, orechy nám ukážu či budeme budúci rok zdraví. Najprv sa podáva polievka (rybacia, hubová, kapustová, šošovicová). Pokračuje sa rybou či morkou so zemiakovým šalátom. Niekde obľubujú

aj opekanec (pupáčky, bobaľky) s makom a poliaté cukrovou vodou. Ovocie dopí-

ňajú koláčiky a zákusky. Deti sa najviac tešia darčekom, ktoré si nájdu pod stromčekom. Mnoho ľudí sa zúčastňuje polnočnej omše, aby oslávili narodenie Ježiša Krista a zaspievali si najkrajšiu vianočnú pieseň „Tichá noc, svätá noc“. Na 1. sviatok vianočný - 25. decembra a na 2. sviatok vianočný - 26. decembra rodiny často zostávajú spolu, idú do kostola alebo navštevujú svojich príbuzných a priateľov.

Pokojné prežitie Vianočných sviatkov a šťastný Nový rok 2013.

Spracovala: **Ing. Gabriela Laczová**

„HÁZATOKRA BOLDOGSÁG SZÁLL...”

A karácsony ma a kereszténység legnagyobb ünnepe: a Megváltó születésének napja, a szeretet, az öröm, a béke és a család és az otthon ünnepe. A karácsonyi ünnepkör kezdete november végére, december elejére esik. A nép életében sokféle szokás fűződik az ünnepi időszakhoz: András-nap, Borbála-nap, Szent Miklós napja, Luca-nap. A hagyomány számtalan termékenységarzslást, termés-, időjárás- és férjváltást, babonát és hiedelmet őriz, amelyek a következő év sikerét, a gonosz, a rossz szellemek elűzését, a boszorkányok elhárítását célozták meg. Rövid ismertetésünkben most a karácsonyi ünnepkörhöz szorosan kapcsolódó szokásokat szeretnénk bemutatni. A várakozás, az advent, egyben az egyházi év kezdetét is jelenti. Eredete az 5-6. századra nyúlik. Advent négy hetében tilos volt a mulatozás, tánc, lakodalom. Jelképe a koszorú, amelyet elsőként egy hamburgi evangélikus lelkész készített 1839-ben: egy felfüggesztett kocsikerékre 24 gyertyát illesztett, melyekből mára a négy vasárnapot jelképező gyertyák maradtak: 3 lila, egy pedig rózsaszín. Vidékünkön főleg a második világháborút követő időszakban kezdett elterjedni.

A paraszti ájtatosság egyik szép megnyilvánulása a Szentcsalád-járás, amely december 15-én kezdődik és kilenc napon át tart. A téli hidegben nagykendőbe burkolva vitték a Szent Családot ábrázoló képet főként az egymáshoz közel lakó katolikus családok. A háziak feldíszített házi oltárral várták a szentképet. A népszokás arról az eseményről emlékezik meg, amikor a gyermekét váró Szűz Mária és Szent József Betlehembe ér. Bebocsátást kérve a következőt énekeltek:

*Szállást keres a Szent Család
De senki sincs, ki helyet ad,
Nincsen, aki befogadja
Őt, ki égnek s földnek ura.*

*Az idő már későre jár,
A madár is fészkeire száll,
Csak a Szent Szűz jár hiába
Betlehemnek városába.*

*Legalább ti, jó emberek,
Fogadjátok a kisdedit,
Házatokra boldogság száll
Ha betér az égi király.*

A háziak a következő versszakal válaszoltak:

*Ne sírj tovább, Szűz Mária,
Ne menjetek ma máshova
Szállásunkat mi megosztjuk,
Kis Jézuskát befogadjuk.*

A szentkép egy éjszakára a családnál maradt, majd a következő estén az emberek ismét énekeltek, imádkoztak, ezután a következő házhoz vitték. Minden este megvolt az énekek és imák sorrendje. Ez a tradíció községünkben a 1960-as évek elejéig még élt a katolikus családokban. Néhány éve újraélesztették ezt a szép szokást, viszont nem a családoknál, hanem a templomban éneklük.

A gyerekek karácsony napján betlehemezni, kántálni, mendikálni jártak. Környékünkön a Csallóközben és a Mátyusföldön is fennmaradt a dramatikus betlehemes játék, melynek szereplői az angyal és a pásztorok, helyenként Mária és Szent József. Falunkban a kántálás szokása maradt fenn legtovább: a katolikus és a református vallásúak körében is elterjedt. A gyerekek bezörgettek a házakba, vagy az ablak alatt elénekeltek az énekeket, majd diót, aszalt szilvát, édességet kaptak. Helyenként az éneklés után a következő kis párbeszéd zajlott a háziak és a kántálók között:

*- Hányan vagytok?
- Öten.
- Hát akkor annyifelé szaladjatok!*

Az egyik legrégebbi ismert kántáló ének a Csordapásztorok kezdetű, amelynek leírása az 1651-es Cantus Catholici egyházi énekgyűjteményben szerepel. Ezt szenteste, még az éjféli mise előtt énekeltek a kántálók:

*Csordapásztorok midőn
Betlehemben
Csordát őríznek éjjel a mezőben.*

*Isten angyali jövének melléjük,
Nagy félelemmel telék meg
ő szívük.*

*Örömet mondok, nagy örömet
néktek,
Mert ma született a ti
üdvösségetek. ...*

A református családoknál az 1641-ből származó éneket énekel-

ték a kántáló gyerekek (lejegyezve: Debrecen, 1774):

*Krisztus urunknak áldott
születésén
Angyali verset mondjunk szent
ünnepén,
Mely Betlehemnek mezejében
régén
Zengett e képen:*

*A magasságban dicsőség
Istennek
Békeség legyen földön
embereknek,
És jóakarát mindenféle népnek
És nemzetségeknek.*

*A nemes Betlehemnek
városába
Gyermek született szűztől
e világra,
Örömet hozott Ádám árváira,
Maradékaira.*

A karácsony jelképe, a feldíszített fenyő, újabb keletű szokás, protestáns német nyelvterületről ered és a bécsi udvar közvetítésével jutott el hazánkba. Magyarországon először Brunswick Teréz állított karácsonyfát 1824-ben. A szokás a magyar nyelvterületen nyugatról kelet felé terjedt. A keleti országokban csak a második világháborút követően honosodott meg. Ezt megelőzően a paraszti házakban termőágot díszítettek fel aranyozott dióval, almával, hagymával. A nyugati országokban a karácsonyfát a mestergerendára vagy a szoba sarkába függesztették. A zöld ág és a gyertyák fénye jelképezte a téli napforduló idején a tavaszt, az életet. Az ajándékozás szokása későbbi eredetű. Kezdetben ételt, édességet, diót, almát ajándékoztak elsősorban a gyerekeknek. Az ajándékokat és a fát a Jézuska vagy az angyalok hozták. A köztéri karácsonyfaállítás szokása is a 17. századba nyúlik vissza. Német nyelvterületen a gyerekeknek és a szegényeknek szánt gyümölcsöt akasztották rá. Vidékeinken a földesúr is állított karácsonyfát cselédjeinek, szalaggal, gyertyával, hasznos kis ajándékokkal díszítette. December 24., karácsony vigíliája, karácsony bójtje, Ádám Éva napja, eseményei elsősorban a karácsonyi asztal körül történtek. Az asztalra egész kenyér, kalács került, hogy egész esztendőben bősé-

gesen legyen. Az asztal alá szénát, szalmát vitt be a gazda, amit aztán az állatok alá tett, ezzel biztosította az egészségüket. A bő termés reményében magvakkal teli szakajtókat is raktak az asztal alá. Ezt azután a tyúkoknak adták, hogy jobban tojjanak. Az ünnepi asztalra ostya, alma, dió, mákos pompos (más tájakon guba), fokhagyma, méz, mákos és diós kalács került – mindez a család egészségét biztosította.

A mi vidékünkön káposztalevest, halat, lencselevest fogyasztanak.

Karácsony napja a család ünnepe volt, mint minden nagy ünnep, munkatiltalommal járt: nem mosogattak el, nem vitték ki a szemetet sem, nem söpörtek, a gazdaszszonyok már az előző napokon megfőztek, megsütöttek. Karácsony második napja István-nap, azt követően pedig János napja. Mindkét név a magyar nyelvterület legelterjedtebb férfinévai közé tartozott, ezért egyes vidékeken külön köszöntők is születtek, elsősorban a Dunántúlon. Borvidékeken János napjához kötődik a borszentelés. A szentelt bor mágikus erővel bírt: védett a betegségektől, boroshordókba öntve megakadályozta a bor megromlását.

A karácsonyi szokások a századok során változtak, azonban az ember életében mindig kiemelkedő helyet foglaltak el és foglalnak el ma is.

Irodalom:

Magyar Néprajz VII. <http://vmek.oszk.hu/02100/02152/html/07182.html>

Rozmaringkoszoru, Szlovákiai magyar tájak népköltészete, Madách, Bratislava, 1979

Az eredeti képeslapok a helyi néprajzi gyűjteményben találhatók

Mgr. Szabó Edit

STROM OBCE // A KÖZSÉG FÁJA

Ádámka Zoltán, Belán Ernest, Benyó Juraj, Ing., Dikáczová Alžbeta, Jakab Štefan (Gulyás Apád), Kecskés Imrich, Ölveczky Elemir, Papp Viktor, Sukola Lambert, Szetei Ernest, Zsitva Norbert

Basternák Ludovít, Basternák Sándor, MUDr., Belán Ernest, Florianová Helena, Gyén Ludovít, Jakab Štefan, Jakab Vojtech, Ing., Korbel Tomáš, Madocsalová Livia, Nagy Ladislav, Ölveczky Elemir, Pappová Mária, Pilinsky Ján, Pinkeová Helena, Pinkeová Jaroslava (Tóthová Angelika), Szetei Ernest, Szláviková Gizela, Mgr., Szolár Ondrej, Tóth Ondrej, Zsitva Norbert

Ádámka Tibor, Balla Štefan, Bartos Vojtech, Basternák Ludovít, Belán Ernest, Benda Koloman, ml., Brath Tibor, Mgr., Florianová Helena, Gellérthe gyi Ladislav, Ing., Gyurcsovics Rudolf, Héger Rudolf, Jakab Štefan, Jakab Vojtech, Kecskés Albert, Kovacsics Jozef, Lengyel Tibor, Misák Gabriel, Nagy Ladislav, Druž. ul., Nagy Ladislav, Rev. ul., Papp Daniel, Stefik Jozef, Sukola Michal, Szláviková Gizela, Mgr., Szolár Ondrej, Szolár Zoltán, Sesták Ludovít, Tóth Jozef, Varga Tibor, Jarm. ul., Varga Tibor, Nádr. ul.

KOŠA JOZEF

2010 - SÚČASNOST
JELENLEG HIVATALBAN

ING. GELLÉRTHEGYI LADISLAV

2003 - 2006, 2006 - 2010

LENGYEL TIBOR

1998 - 2002

zást. PINKE MIKLÁŠ

1997 - 1998

SZETEI ERNEST

1991 - 1995, 1995 - 1997

PREDSEDOVIA MNV // HNB ELNÖKEI:

SZETEI ERNEST - 1986-1990

MGR. PAPP BENJAMÍN - 1976-1986

TÓTH ALFONZ - 1969-1976

BENYÓ MATÚŠ - 1964-1969

ŠKOTNÁR JOZEF - 1960-1964

DEBROVSKÝ PAVOL - 1957-1960

Ádámka Zoltán, Ádámková Zlatica, Benda Koloman, Bíró Attila, Dikáczová Alžbeta, Geleta Zsolt (Szabó Edit, Mgr.), Kaplocký Milan, Ing., Moncz Ján, Sukola Lambert, Sukola Kornel, Ing., Zsitva Norbert

Ádámka Zoltán, Belán Ernest, Kaplocký Milan, Ing., Mátyás Július, Ing., Papp Viktor, Pilinsky Ján, Sukola Lambert, Szetei Ernest, Tóth Vojtech, Vargová Irena, Mgr.

Basternák Ludovít, Basternák Sándor, MUDr., Belán Ernest, Bendová Helena, Brath Tibor, Florianová Helena, Gellérthe gyi Ladislav, Ing., Gyurcsovics Rudolf, Jakab Štefan, Jakab Vojtech, Ing., Kecskés Albert, Kuczman Mikuláš, Lengyel Tibor, Nagy Ladislav, Druž. ul., Nagy Ladislav, Rev. ul., Ölveczky Elemir, Papp Viktor, Pinkeová Helena, Stefik Jozef, Sukola Michal, Szabó Arnold, Szabóová Csilla, Mgr., Szetei Ernest, Szláviková Gizela, Szolár Ondrej, Tóth Ondrej, Uzsák Ernest, Varga Tibor, Závodska Irena

Bc. Zuzana Hóková

UZAVRELI MANŽELSTVO

Ivan Soós a Anita Kovačičová 17. novembra
Slavomír Selecký a Katarína Šukolová 24. novembra

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Soós Ivan és Kovačič Anita november 17.
Selecký Slavomír és Šukola Katalin november 24.

NOVORODENCI

Orlando Lakatoš, Obchodná 20 10. októbra

ÚJSZÜLÖTTEK

Lakatoš Orlando, Kiskocsmaköz 20 október 10.

OPUSTILI NÁS

Júlia Pinkeová	(80)	4. novembra
Margita Lengyelová	(52)	7. novembra
Juliana Nagyová	(75)	9. novembra
Ján Debrovský	(60)	13. novembra
Ladislav Hegedüs	(69)	22. novembra
Alžbeta Schvarcová	(71)	24. novembra

ÖRÖKRE ELTÁVOZTAK

Pinke Júlia	(80)	november 4.
Lengyel Margit	(52)	november 7.
Nagy Júlia	(75)	november 9.
Debrovský Ján	(60)	november 13.
Hegedüs László	(69)	november 22.
Schvarcová Alžbeta	(71)	november 24.

RÁKÓCZI-NAP

A hagyományoknak megfelelően a Rákóczi Szövetség Perbetei Helyi Szervezete 2012-ben is megrendezte a Rákóczi- napot.

Az ős folyamán kiírt pályázat témájának kiválasztásakor községünk első írásos emlékének 700. évfordulójának tisztelegtünk és helytörténeti jellegű pályamunkákat vártunk. A pályázat címe: „Kincset őrzünk”. Négy tanintézmény tanulói készítettek rövid számító gépes bemutatókat: a búcsi,

az ógyallai, a madari, valamint a perbetei iskolások.

A zsűri tagjai: Belán Ernő – a község krónikása, Orosz Dániel – színházi műsorszervező, történelemtanár, Kovács Csomor Endre történelemtanár, Sukola Róbert vállalkozó. A zsűri értékelt a bemutatók tartalmát, szerkezetét, technikai kivitelezését, valamint az előadói teljesítményt. Az építő jelle-

gű kritikai észrevételek mellett a zsűri mindegyik prezentációt színvonalas, történelmileg hiteles munkának ítélte. A diákok és a felkészítő pedagógusok emléklapot kaptak, ill. könyvjutalomban részesültek a RSZ jóvoltából. Az eseményt megtisztelte jelenlétével a község polgármestere,

Kósa József, aki Pándy Lajos: Perbetei mesék c. kötetét ajándékozta a résztvevőknek. A pályázatba bekapcsolódó diákok a bemutatókat követően drámapedagógiai foglalkozáson vehettek részt. Mivel az idei Rákóczi-nap az első adventi vasárnapot megelőző szombaton zajlott, a kézműves foglalkozásokat is a karácsonyi időszak jegyében szerveztük. Az iskola és az óvoda pedagógusai segítségével a gyermekek karácsonyi díszeket készítettek. A tartalmas délelőtti finom ebéd zárta le.

A program összeállításába, megszervezésébe, a kézműves foglalkozások lebonyolításába a Rákóczi Szövetség tag-

jain kívül bekapcsolódtak a helyi alapiskola és óvoda pedagógusai, valamint az alapiskola egykori tanulói.

Mgr. Szabó Edit

PRIBETSKÝ SPRÁVODAJ - PERBETEI HÍRMONDÓ

Vydavateľ/Kiadó: Obec Pribeta – Perbete Község. Adresa/Cím: Obecný úrad – Községi Hivatal, Hlavná 113, 946 55 Pribeta. IČO: 00306649. Evidenčné číslo/Nyilvántartási szám: EV 4315/11 – Ministerstvo kultúry SR. ISSN 1338-9912. Redakčná rada/Szerkesztőbizottság: Ing. Gabriela Laczová, Mgr. Edit Szabó, Zsuzsanna Szatmári-Ölveczky, Anita Šukolová, Tímea Juhászová, Mgr. Andrea Laczkóová. Spolupracovníci/Közreműködtek: Priska Ballová, Alžbeta Dikáczová, Jana Gáborová, Jozef Gubán, Renáta Kmettyová, Mgr. Miriam Štibrányiová, Mgr. Šarlota Töröková, Šarlota Záležáková. Grafika a tlač/Térkép és nyomtatás: KÖRUND desktop, spol. s r.o., Považská 18, 940 87 Nové Zámky. Počet výtlačkov/Példányszám: 1100. Redakcia si vyhradzuje právo zmeniť a redakčných úprav publikovaných príspevkov. Obsah publikovaných príspevkov sa nemusí stotožňovať s názorom redakcie. A szerkesztőség fenntartja a kéziratok lerövidítésének és módosításának jogát. A közölt cikkek tartalmáért a szerkesztőség nem vállalja a felelősséget. Oznámenie o štruktúre vlastnických vzťahov vydavateľa: 100 % vlastníkom je Obec Pribeta, Hlavná 113, 946 55 Pribeta.